

2

Ученички мълчешката.
Бавно крачатъ покрай насъ.
Легнали ний на тръвата,
Гледаме ги въвъ захласъ.

Че подъ тѣзи дрехи груби
Нѣжни кривятъ се сърдца,
Че войника сжщо люби
Хубави катъ тѣхъ дѣца.

Па подмѣтаме имъ нѣжно,
Че не трае младостъта.
Тѣ поглеждатъ ни небрѣжно,
Нервно кривейки уста.

—Ехъ, госпожици, така е!
Вий надувате се днесъ,
Недостойни, то се знае,
Ний сме за такава честъ!

Ала Господъ и слугини
Доста далъ на този свѣтъ!
Ще залюбиме съ дузини
Ний отъ тѣхъ пѣкъ за напредъ!

Нощна идилия,

Сѣнка мѣрка се изъ мрака
Въ глухия сокакъ,
Свидно либе тамо чака
Младъ юнакъ,